

Talepapir

**Arrangement:** Samrådsspørgsmål Y (alm. del) REU  
stillet efter ønske fra Peter Skaarup  
(DF)  
**Hvornår:** 25. april 2018



**Udlændinge- og  
Integrationsministeriet**

10. april 2019

Sags nr. 2019 - 5209  
Akt-id 695064

## **DET TALTE ORD GÆLDER**

### **Tekst:**

Vil ministeren redegøre for, hvorfor den kroatiske statsborger, på trods af hans mange domme for grov kriminalitet, ikke er blevet udvist, jf. højesterets afgørelse af 19. marts 2019 (sag 221/2018), og på trods af de skærpede regler om udvisning af kriminelle udlændinge, der blev indført med ændringerne af udlændingeloven i 2018, jf. lov nr. 469 af 14. maj 2018, og vil ministeren samtidig redegøre for, hvordan det fremadrettet sikres, at udenlandske statsborgere – uanset deres tilknytning til Danmark – altid udvises, når de begår grov kriminalitet og/eller gentagelseskriminalitet?

### *[Indledning]*

Tak for spørgsmålet. Og tak for ordet.

Jeg er blevet bedt om at redegøre for, hvorfor den kroatiske statsborger, Jimmi Levakovic – på trods af hans mange domme for alvorlig kriminalitet – ikke blev udvist af Danmark af Højesteret i sidste måned.

Først og fremmest vil jeg gerne understrege – og det kommer nok ikke som nogen overraskelse – at det er regeringens helt klare holdning, at kriminelle udlændinge ikke hører hjemme i Danmark.

Kommer man hertil som udlænding og begår alvorlig kriminalitet, så er man simpelthen ikke velkommen her. Så skal man udvises.

Det har derfor været vigtigt for regeringen at få strammet reglerne så meget som overhovedet muligt, så vi sender et klart og tydeligt signal til kriminelle udlændinge.

Derfor skærpede vi udvisningsreglerne sidste år.

Som reglerne ser ud efter skærperne, gælder det helt grundlæggende, at hvis en kriminel udlænding *kan* udvises af Danmark, så *skal* dette ske – medmindre det *med sikkerhed* er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Skærperne indebærer *for det første*, at der – på baggrund af Menneskerettighedsdomstolens praksis – nu er fastlagt retningslinjer for, hvornår udlændinge i almindelighed kan udvises.

Formålet med retningslinjerne er bl.a. at give de danske domstole et fuldt oplyst og tilstrækkeligt grundlag ved vurderingen af spørgsmålet om udvisning.

Også selv om det indebærer en risiko for, at Menneskerettighedsdomstolen i forbindelse med prøvelsen af en konkret sag vil kunne nå frem til, at udvisningen er i strid med Menneskerettighedskonventionen.

Jeg vil gerne her understrege, at det selvfølgelig fortsat er op til domstolene at foretage en konkret vurdering og afvejning af sagernes omstændigheder.

Men med ændringen påtog regeringen sig et større ansvar for, hvordan menneskerettighederne skal fortolkes ved at beskrive praksis på udvisningsområdet i forarbejderne til udlændingeloven.

*For det andet* blev reglerne om betinget udvisning ændret.

Der er nu i stedet indført en advarselsordning, der har virkning ud over den tidsbegrænsede periode på 2 år, der tidligere blev fastsat som prøvetid i forbindelse med betinget udvisning.

Det betyder, at der ved en senere udvisningssag i højere grad skal lægges vægt på, om udlændingen tidligere er advaret om muligheden for udvisning ved gentagende kriminalitet – uanset hvornår det nye strafbare forhold begås.

Desuden kan en sådan advarsel – modsat den tidligere gældende ordning om betinget udvisning – tildeles alle udlændinge – herunder EU-statsborgere.

*For det tredje* er der med lovændringen nu mulighed for at meddele indrejseforbud for en kortere periode, hvis det vil betyde, at der kan udvises i tilfælde, hvor det ellers ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise på grund af indrejseforbuddets længde.

På den måde har vi sikret os, at indrejseforbuddets længde ikke kan hindre udvisning som følge af Danmarks internationale forpligtelser.

Det er min helt klare opfattelse, at den seneste retspraksis fra domstolene viser, at regeringens skærpede af udvisningsreglerne har haft den ønskede effekt.

Nemlig at kriminelle udlændinge i videst muligt omfang bliver udvist.

Kigger man på Højesterets praksis over det seneste års tid, er der ingen tvivl om, at der er strammet op, og at kriminelle udlændinge er blevet udvist i tilfælde, hvor der er begået grov kriminalitet, og hvor domstolene tidligere har anlagt en mere tilbageholdende linje.

Tendensen er, at Højesteret har udvist flere udlændinge, som både er født og opvokset i Danmark, og som også har en stærk tilknytning her til landet, men som har begået meget alvorlig og gentagende kriminalitet.

Jeg har noteret mig, at både Dommerforeningen og Institut for Menneskerettigheder også har bemærket denne udvikling. [Bragt i en artikel i *Information* den 23. marts 2019].

Det ses også i domstolenes praksis, at der henvises direkte til de retningslinjer, der nu er fastlagt i lovforarbejderne, og at det indgår i vurderingen, at udlændingen tidligere er blevet advaret om konsekvenserne ved ny kriminalitet.

Udvisningsreglerne har også været anvendt i en række sager, hvor kriminelle udlændinge med relationer til bandemiljøet er blevet udvist – det gælder f.eks. lederen af Loyal To Familia (LTF).

Her omgjorde Højesteret i november 2018 landsrettens dom og udviste bandelederen med et indrejseforbud i 6 år.

Og for nyligt udviste et enigt nævningeting i Retten i Roskilde [4. april 2019] i et større sagskompleks tre udlændinge med indrejseforbud for bestandig.

Heriblandt var et højtstående irakisk medlem af LTF, der kom til Danmark som barn. Selv om han ifølge pressen har en mindreårig datter her i landet, fastslog byretten, at det *ikke med sikkerhed* vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise ham. Så derfor blev han udvist.

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen arbejder målrettet for at sikre, at kriminelle udlændinge i videst muligt omfang bliver udvist.

Det gælder også på det internationale plan, hvor Danmark under formandskabet for Europarådet bl.a. fik vedtaget København-erklæringen, der bl.a. har fokus på at sikre et større råderum blandt Europarådets medlemsstater.

Det tænker jeg, at justitsministeren vil komme nærmere ind på om lidt.

Når Højesteret i sidste måned valgte ikke at udvise den pågældende, *trods* hans gentagende domme for kriminalitet – og *trods* de skærpede udvisningsregler – så er det kort sagt, fordi Højesteret har vurderet, at det *med sikkerhed* vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser – i denne sag Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om respekt for familielivet – at udvise.

Højesteret har i dommen gennemgået sagens omstændigheder og opvejet hensynet til familielivet mod hensynet til at forebygge kriminalitet og danskernes retsfølelse.

Grundlæggende fandt Højesteret, at der – trods alvoren i den aktuelle kriminalitet og trods tidligere kriminalitet – ikke forelå tilstrækkelig tungtvejende grunde til at udvise.

Højesteret lagde vægt på, at der er tale om en person, der er født og opvokset i Danmark, som har familie og mindreårige børn her, og som ingen reel tilknytning har til sit hjemland.



Af respekt for grundlovens ordning med magtens tredeling vil jeg ikke gå nærmere ind i Højesterets afvejning.

***[Opsamling og afrunding]***

Det er som sagt min helt klare holdning, at kriminelle udlændinge ikke hører hjemme i Danmark.

Og som jeg netop har påpeget, er jeg overbevist om, at de seneste stramninger sender et klart signal om, at regeringen agter at gå helt til grænsen for at sikre, at udlændinge, der begår kriminalitet her i landet, bliver udvist i videst muligt omfang.

Jeg mener også, at stramningerne har haft den ønskede effekt, hvilket afspejler sig i det overordnede billede af den seneste retspraksis fra domstolene.

***[Afslutning]***

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringen fortsat vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for at sikre, at kriminelle udlændinge ikke får lov til at have deres gang i Danmark.

Og bliver vi opmærksomme på, at der er yderligere rum for at justere udvisningsreglerne, så skal jeg være den første til at se på sagen.

Tak for ordet, som jeg nu vil give videre til justitsministeren.